

DERECESİ	ŞİİRİN ADI	ŞAİR	SAYFA
1.	BABAM İÇİN	HAKAN İSKENDER	2
2.	"İLAN-I AŞK" DEĞİL; "AŞK" IN İLANI	MEHMET ÖNELGE	3
3.	BİR ŞİİR ARANIYOR	MEHMET DAL	5
4.	BİR'LİĞİN ÜLKESİNE...	AHMET YÜKSEL	7
5.	AKŞAM ÇÖKÜYORDU ÜZERİNE	ERCÜMENT YILDIRIM	8
6.	AYNA	ADEM GÜLEÇ	10
7.	BİR ŞEHİR...BİR SEVDA...BİN HÜZÜN	MUSTAFA DURAK	11
8.	DÜŞTÜ	MEVLÜT TAŞ	13
9.	ELDEN DÜŞME HAYAT	KEBİR POLAT	14
10.	AÇ YÜREĞİNİ	ALI ETKİNTUGRUL	17
11.	GAZEL	ABDULHAKİM ATAÇ	19
12.	GÜL İLE BÜLBÜL	ERKAN BİLGİLİ	20
13.	İKİ SONBAHAR MASALI	MUSTAFA UĞUR ÖZDAL	21
14.	İSTANBUL İÇİN ŞİİR VAKTİ	NAIL ORUÇ	23
15.	-NU-PELDA-	BEHCET KURT	26
16.	SEVDA	AYDIN DOĞAN	28
17.	TAŞ YÜREKLİM	GÖKBEN SAFİYE SARSILMAZ	29
18.	YANGIN YERİ	GÜLSEREN ÇAĞLAYAN	30
19.	MEHLİKA'YA	OSMAN DURAK	31

BABAM İÇİN

Bir ileri
Bir geri
Kırık aynalarla kaplı odada
Kaftanının eteğine zaman kırıntıları saklayan küçük sultan
Korkma artık büyümekten
Bu öyle aydınlık bir gece ki
Sen Salıncağında sallanırken
Hayatın, kaçtığın o karanlık uğultusu
Çok uzakta sislerin içinde saklı şimdi
Ellerin salıncağın iplerinde
Rüyaların bir sarmasık olmuş maziye tutunan
Bir ileri
Hatırlayanlar gider
Silinirler solmuş bir fotoğrafın arkasındaki yazı gibi
Yorgun tebessümler sırlarıyla beraber mühürlenir
Bir geri
Hatırlananlar gelir
İnerler bir bir yıldızlardan
Tılsımlı bir havuzdan seyredersiniz kaderinizi
Sonra saçların okşanır şefkatle
Salıncağın iplerinde bir çift el gezinir
Değdiği yerlerde morsalkımlar açan
Bir meltem yüzünü okşar
Yumarsın gözlerini gam, keder çok uzakta
Rüyaların sarmaşığı seni de içine çeker
Bir ileri
Bir geri
Sonra "oğlum" diyen bir ses çağırır seni yanına
Dönersin gerisin geri
Yürürsün asla ulaşamayacak o sese
Rüzgar diner, sis yüzünü örter
Bir masala karışır gözyaşların
Dudakların kilitli dizlerinin üzerine çökersin
Zaman kırıntıları dökülür kucağından
Hıçkırıkların içinde tek bir ses duyulur titreyen:
Baba gitme
Salıncak boş kalır
Ve bir yıldız daha parlar gökyüzünde kimse fark etmeden
Bir ileri
Bir geri

Hakan ISKENDER

"ILAN-I ASK" DEĞİL; "ASK" IN ILANI

Sen;
Canan "gelme! " derken, "yeter artık peşimden! "
Bir ömür hayalinin peşi sıra gelmeksin
Gönlündeki yangını söndürecek iklimden
Bir su bulmak uğruna koca dağı delmeksin

Sen;
Bilerek yürümek ölümü çöl boyunca
Leyla'yı ötelerin ötesinde bilmeksin
Sessizliğin sesinden bir fısıltı duyunca
Kavuşmak arzusuyla cellâdına gülmeksin

Sen;
Etmeksin Memû'yu Zin yolunda tarumar
Yaşanılan bir ömrü bir anda tüketmeksin
Sen ruhun gizeminde dolaşmak damar damar
Bin vesvese bin hile; yolu kaybettirmeksin

Sen;
Bülbülün bir güle içten çekilen "âââhhh! "ı
şu karanlık cihanda yar gözüyle görmeksin
Kıldan ince bu yolda yüklenilen günahı
İplikle nakış nakış benliklere örmeksin

Sen;
Yakmaksın cihanı narına bir dilberin
Hayat gülistanında hep ızdırap dermeksin
Adını yayan sensin gariban bir "Kanber" in
O'nu "Arzu" yolunda yerden yere sermeksin

Sen;
Yürekten çekilen gözden akıtılan kan
Ve ruhu pâre pâre yar yoluna dilmeksin
Bir kısacık bakışa can vermeye hazır can
Bir gülüşle boyuna geçirilen ilmeksin

Sen;
Yusuf'un yolunda tüketmek Züleyha'yı
Koskoca Melikeyi dillere düşürmeksin
Yunus Bâb-i Tabduk'ta edince ilk duayı
O'nu ham iken alıp od'unda pişirmeksin

Sen;
Sadece ne Leyla, ne şirin, ne de Aslı
Üç ebedi maşuğa her gün bin eklemeksin
Mevsim hazan mevsimi ve yine hüznün faslı
Taptaze baharları bir ömür beklemeysin

Sen;
Yanmaksın Asli'ya kül olmak pahasına
Varlığınla bir ruhun önünde eğilmeksin
Sen acı, sen gözyaşı; gerek yok dahasına
Sen'i bana sorarsan, sen ölmeden ölmeksin

Sen;
İstemek ölümü canandan ayrılınca
Yaşamayı zul addedip kurtuluşa gitmeksin
Umut elbisesinden ansızın sıyrılınca
Saadet denen yolda başlamadan bitmeksin

Mehmet Önelge

BİR ŞİİR ARANIYOR

...bir gönül acısının uçurumunda yaşıyorum
ve çelikleşen yalnızlığımı eritecek bir şiir arıyorum.

Ruhuma hüznün döken hain gecenin koynunda
Şiir olup kuytulara kaybolunca
Hayallerim keskin bir bıçak gibi bedenimde gezerken
Buz kesilen ellerimden tutşun
Ve içimdeki şiir ağlarken
Acıların bittiği yerde beni unutsun.

Sonra rüzgar olsun
Ve rezil şehir sokaklarında yalanlarımın peşinde
Nefes nefese koşarken
Bir yaprak gibi beni de önüne katıp
Özünde yalan olmayan
Kara toprağın bağrında çürütsün.

Öyle bir siir ki
Kalabalıklar içinde yalnızlığı
Gürültü içinde sessizliği yaşarken
Kan olup damarlarımdan aksın
Ve dünyamın paramparça olduğu
Bir masa başında karşıma oturup
Beni değil ruhumu seyretsin.

Ben varlığın kuşattığı bir dünyada kendi çilemi yaşarken
O özgürlüğün özgür olduğu bir dünyadan havalansın
Ve bir ebabil kuşu gibi
Naşımı kör mekandan
Sesimi sağır zamandan kurtarıp
İnançlarımı yaşayacağım o ülkeye götürsün.

Solgun bahçelerde
Bir kar çiçeği gibi zamansız açtığımda
Üzerimden bir ihtilal ordusunun
Eli mavzerli zalim erleri geçerken
O cesur bir asker olup
Bu dünyanın kahpe silahlarıyla değil
Çelikten bir yürekle beni korusun.

Ben ne Őir dűŐünűyorum, ne de Őir yazıyorum
Bir Őiri yaşıyorum ve ona sığınıyorum
Gelsin ikiz bir olalım
Örűmcek ağıyla bağılandığımız ihtiraslardan kurtulup
Yaprak gibi kurumuŐ sayfalarda kalalım
Biz sayfalar arasında ağlarken
İnsanlar varlığımızdan habersiz

Öylece ve sessiz
Seyretsinler bizi

Mehmet DAL

BİR'LİĞİN ÜLKESİNE...

Hayat dertsiz çilesiz, toz pembe hayat
değil
Başari, yokuşları gösteren yarıştaymış...

Dikenin varlığı tek, estetik boyut
değil
Gülle kucak kucağa sunduğu barıştaymış...

Vücut direnci bile, mikropsuz sabit
değil
Fayda ki panzehirce bir karşı koyuştaymış...

Armoni tek titreyen, teldeki rikkat
değil
Deli dolu ardarda tokmağı vuruştaymış...

Yok'un varlığı var'da anlamsız kayıt
değil
Tekâmül günahlara sevâbı sarıştaymış...

İdam halka kötüdür, sultana ait
değil
Olgunluk her şeye tam, sultanca bakıştaymış...

Yakan ısıtan ateşte, zıtlık zâit
değil
Kötülük oluşta mı, besbelli duruştaymış...

Hayat akmakta dâim, durgun ve câmit
değil
İstikrar, dinginliğe doğru bir akıştaymış...

Sahil-i selâmet ki, zıtlıkta vârit
değil
Bir'liğin ülkesine sağ sâlim varıştaymış...

AHMET YÜKSEL

AKŞAM ÇÖKÜYORDU ÜZERİNE

Boğuk bir florasan altında
Solmuş saman kâğıtlarını karıştıran,
Yaşından çok önce saçlarını dökmüş,
Uzaktan bakanın veremli diyeceği
Bu genç çocuğa,
Neler oluyordu bu aksam?

Yazmalı bitirmeliydi,
Bu roman onun hayatıydı,
Hepsini kendi yaşamıştı
Bir sahne bulmuştu kendine
Ve oynamıştı rolünü
Elinden geldiğince.

Ama şimdi,
Aksam çöküyordu şehrin üzerine,
Ekmekler alınıp evlere koşuluyordu.
Günlerdir bu dört duvar arasında,
Kendini mi kurtaracaktı?

Sonra bir sıkıntı kapladı yüreğini,
Kalktı, camdan dışarı uzattı gözlerini
Bir sonbahar yağmuru vardı
Yağdığına pişman gibi yağan.
Sokağın kösesinde eski eşyaların olduğu
Pis karton kutular gördü.

"Herhalde" dedi.
Sahibinin ihtiyacı kalmamış,
Anılarına; sokağa koyacak kadar
Kendiyle bir ömür yaşayan eşyalarına
Son yapacağı buymuş diye
Düşündü...

Alnını koydu soğuk cama
Ve gökyüzüne takıldı gözleri,
Yıldızlarda yoktu bu aksam
Birden yalnız hissetti kendini,
İçi ürperdi, üşüdü...

Kolları ile kendine sarıldı,
Annesi geldi aklına ve
Tlbent kokusu sardı etrafını.
Bir derin nefes daha çekti,
Soğuktan hırlayan ciğerlerine.

Simdi uyumalıydı...
Belki yarın güneş,
Onun umutları üzerine doğacaktı.
Başını yastığa gömdü,
Kapadı usulca gözlerini.

Ercüment YILDIRIM

AYNA

Bu gece çok karanlık uyku tutmadı kalktım
Yüzümü yıkıyorken döndüm aynaya baktım

Gördüklerim rüyamı ayna sana ne oldu.
Ben kendimi ararken aynaya mahluk doldu

Uzun kısa rengarenk çeşit çeşit canlılar.
İpeklerle gezenler üstü bası kanlılar,

Tutamadım kendimi kuvvetimce bağurdım.
Sesimi duyan var mı kimi neden çağırdım.

Korkuyordum evimde aynadaki resmimden
Buharlar çıkıyordu terli titrek cismimden

Çömeldim bir köşeye çenem dizim üstünde
Tam kendime gelmişken bir şangırtı üstümde

Buhardan şekil almış az önceki mahluklar
Ak sakallı dedeler top oynayan çocuklar

Birden kendime geldim bağurdım tüm gücümle
Kimsiniz siz diyerek saldırdım bir hücumla

Ak sakallı ihtiyar kolumdan tuttu beni
Benim adım Adem'dir tanımadın mı seni

Bırak şimdi masalı öbürleri kim dedim
Hepside Adem dedi sana doğru söyledim

Nasıl olur ihtiyar bu sözlerin sırrı ne
Şaşırma evlat dedi bir bak kendi kendine.

Adem GÜLEÇ

BİR SEHİR...BİR SEVDA...BİN HÜZÜN

Kala-i Füsüs'tan Gaziantep'e,
Ne ağıtlar yazdı, sor efkarından.
Burdaki her karıs destana gebe.
Hafızalar dolu dünden, yarından.
Dülük Baba selam eder Halep'e

Sarmaş dolaş Fırat ile Merziman.
Ortasında Rumkale var, direnir.
Ravanda'dan günbatımı her zaman,
Bir akbaba günah işler;kirlenir.
Belkıs'ın saçları kırdan toz duman.

Yanık yanık hiçran kokar Bozhöyük.
Urus'a nazirdir mezar yamacı.
Ezo Gelin, kahr hasretten büyük.
Gül yüzünde gölgelenirken acı,
Ezo'suna ağıt yakar Bozhöyük.

Yesemek taşları sanki menekşe.
Menekşe eflatun, menekşe gri.
Yesemek nakışlı burda her köşe.
Kırmızıya kesti Şahin'den beri.
Yesemek'te taş ben olaydım keşke.

Öfkesi amansız ölümü güzel,
Kaydı, Mehmet Sait diye tutuldu.
Sina Cephesi'nde tanındı evvel.
Ne acısı dindi ne unutuldu.
Şahin ki çelikten orduya bedel.

Kızılburun'daki viran köprüde,
Şahin'le pusuda on onbes milis.
Mavzerinde kursun tükendiğinde,
"Beni çiğnemedem geçemezsiniz.!"
Son sözü bu oldu can verdiği.

Pazarcık Ovası akşam mahzunu.
Sessizliği toynak sesi bölüyor.
Karayılan;gençlerin en uzununu.
Gür saçları omzundan dökülüyor.
Fransız'a attırırken tozunu,

Yirmi dördündeydi Molla Mehmet'im.
Karayılanların en son umudu.
Burda insaf sefil, merhamet yetim.
Ah... Samsak Tepe'de kurtlar uludu.
Ve Molla'mı Hakka emanet ettim.

Küçük Kamil kahkeciden çıkanda.
Evler sokaklar hep ölüm pususu.
Vur Kamil'im teknil Antep arkanda.
Pay-mal edilmesin ana namusu.
Vur... Yıkılsan da vur, yıkılmasan da...

O gün kahpeliđi sezdin civarda.
Üç kuzguna aslan olup diklendin.
Ve hiç kimse yoktu çarşı pazarda.
"Ah yandım ana...! Su...!" diye inledin.
Girerken kalbine hançer art arda.

Doktor Fazıl uyku bilmez günlerdir.
Gözünü kapatsa bin figan birden.
Burda ölüm yalnız kursundan değil.
Yokluktan...Tifodan...Dizanteriden.
Çığlık çığlık eller, kollar kesilir.

Çaresiz yüzlerde Güneş tutuldu.
Kazıdı üstünden kirli balçığı.
Yorgun canlar yigit oldu, mert oldu.
Yendi Fransız'ı, sonra açlığı.
Ađam, işte Antep böyle kurtuldu.

Mustafa DURAK

DÜŞTÜ

Zannetme gönül bağıma bahardan bir gül düştü.
Gönlüme bahardan değil, selvi boyundan gam düştü

Kıyamete dek gönül yasemin saçlarından asmada,
Her gene res-mi hülyadan rüyama bir duvak düştü.

Gülümsediği an, ayın aksi siyah gözlerinden;
Gözlerinden incilere, semaya süslemek düştü.

Sarhoş umutlar, bukle kakülünde kaybolduğunda;
Kum olup gönlüme uçurumlara savrulmak düştü.

Gönül figan edip hasretinle yolunu gözlerken;
Leyla'nin gezindiği çöllere, yaz yağmuru düştü.

Güneş yorgun, gönül yorğun durgun kızıl ufuklarda;
Gelmeyince sen, aklıma ah bir bilsen neler düştü.

Neylersin mecnun misali oldum cefaya tiryaki,
Hayat fani ölüm gerçek ki ruhum canımdan düştü.

Mevlüt TAŞ

ELDEN DÜŞME HAYAT

Benimkisi
İkici el bir yalnızlık türküsü
Elden düşme bir hayatın öyküsü

Saplar sararmış, başaklar boynunu eğmiş
Kimliğimde yazmasa da
Anamın dediğine göre,
Ekinler biçilirken doğmuşum
Irgat tarlasında acıkınca
Ninnilerle avunmuşum
Türkülerle doymuşum

Benimkisi
İkici el bir yalnızlık türküsü
Elden düşme bir hayatın öyküsü

Rahmetli dedem çok çektirmiş kadına
Ninem okumazsan eremezsin derdi muradına
Sırf dostun düşmanın inadına
Okudum, kurtuldum köyden
Lakin kurtulmak ne mümkün kendimden

Benimkisi
İkici el bir yalnızlık türküsü
Elden düşme bir hayatın öyküsü

Bahar dalında kalmış çıkınım
Yaz güneşinde solmuşum
Kişi bekler, hayalim, düşüm
Sevgiyi ödünç almışım,
Yayladaki göçmen kuşundan.
Veresiye yazdırmışım hayatı,
Bakkal defterine.

Benimkisi
İkici el bir yalnızlık türküsü
Elden düşme bir hayatın öyküsü

Anadan, babadan kalma bir yaşam
Herkesin ki gibi, geçti öylesine, sıradan
Şimdi masraf çıkarmada ev sahibi bedenim
Kurtulamadı ruhum kıradan

Belli değil, yabancı, yerlisi
Herkes göçüyor "benim" dedięi diyardan
Kaç kez kaçıp gitsem dedimse de
Gidecek yer bulamayınca vazgeçtim firardan

Benimkisi
İkici el bir yalnızlık türküsü
Elden düşme bir hayatın öyküsü

Dışında mahseri kalabalık
İçimde ki تنها kente sürülmüşüm
Yürüdüğüm kaldırımlar karanlık
Yok güneşten kalma bir kızılık
Dürülmüşüm bükülmüşüm
İtilmişim bir köşeye
Dudağında gençlikten kalma ılık

Benimkisi
İkici el bir yalnızlık türküsü
Elden düşme bir hayatın öyküsü

Gurbet vatanında
Umut; koltuk deęneğim
Aşk; sarabım, acı; mezem
Hasret; kadehim, şişem
Belli değil gündüz gecem
Bir varmış bir yokmuş masalında
Kayıp gitmiş elimden
Bilmecem bildirmecem

Benimkisi
İkici el bir yalnızlık türküsü
Elden düşme bir hayatın öyküsü

Yorulmuş belli akreple, yelkovanı,
İşe gitmek için kurduğum saatim.
Dostlar bırakıp gitti bal dolu kovanı,
Bende mi onlarda mi büyüğü kabahatin?

Benimkisi
İkici el bir yalnızlık türküsü
Elden düşme bir hayatın öyküsü

Vakitte hayli ilerlemiş
Anlatmanın yok artık faydası
Bir Korođlu, bir Ayvaz kaldık
Bekletmeye gelmez kadın tayfası
Uzatmanın faydası yok, dinlemezsiniz
Zaten doldu ömür sayfası.

Ta baştan beri dedim ya
Benimkisi
İkinci el bir yalnızlık türküsü
Elden düşme bir hayatın öyküsü

KEBİR POLAT

AÇ YÜREĞİNİ

Bir dostla yüreğimiz kucağımız
Aç kucağını, aç yüreğini sarıl
Solu nefesini derinliğine,
Kılcal damarlarına dek akciğerin.
Dalgalansın rüzgarı özgürlüğün
İşlensin damla kan ve hücrelerine,
Şekillensin yüreklerde
Koşun kızılığına güneşin!
Kırlarında çiçeklerin baharin
Sarıl tüm sıcaklığınla,
Bir daha ayrılmazcasına.
Bağır çıkabildiğince sesinin
Uçarcasına kanatlanarak.
Seril yerlere özgürce,
Özümleyerek tadını
Uzan yatağına sere serpe.
Çıkar tadını sevmenin sevilmenin
Özleyerek değil düş kurarak
Kucaklayarak yaşamı sımsıcak
Ve sonsuzluğa dek doyunca
Özgürce düşünmeye
Kırarak zincirlerini kelepçenin.
İnsanca yaşamaya, halkça bölüşmeye!
Onurlu yaşama, eşit paylaşım
Çekme dumanını cigaranın
Solunmak varken, özgürce
Bırak bikkınlığı yılgınlığı
Onurla yaşamak varken
Dokun teline yaşamın
Öbek öbek örülürcesine
Kollarını aç dünyaya insanoğluna
Sarıl insanlığa kardeşçesine
Aldırma kardeşim
Kine, nefrete,
Tahammülüm kalmadı artık.
Grupçuluğa bozgunculuğa.
Aç kollarını geliyorum, sarıl!
Aç kucağını onurlu insanlara,
Açlığa, sefalate direnenlere,
Köhneliğe karşı duranlara,
Onu hançer gibi yaranlara

Bir duvar örelim, kale gibi, gel!
Bir ufuk açalım bayrak gibi gel!
Bir yarin kuralım karınca gibi gel!
Gelmiyorsan ben geliyorum....

Aç yüreğini
Aç kucağını, sarıl!
Sarılalım, yürek yüreğe, omuz umuza,
Birlikte, birliğe doğru!
Bir ağ örerek, bir dünya kurarak! Gel!

ALİ ETKİNTUĞRUL

GAZEL

Hülyama her gün çakır gözlerinden bir rüya dökülür

Gözlerinden gözlerine kızıl alevden ziya dökülür

Gönül kara sevdadır yasemin saçlarında asmada

Bir selvi boylu ki çakır gözlü leylaya gönül dökülür

Gonca mahçuptur gördükçe seni her sabah reng-i çehrenden

Lalezar sahittir ki güle şebnem gözlerinden dökülür

Dil-i mehtabım gördükçe seni her akşam melul semada

Durgun suya hülyamın hüznü aks-i sedası dökülür

Gözlerinin aynasında baki kalıp olayım virane

Kim bilir o zaman gözyaşların hangi sılaya dökülür

Gözlerinden gözlerime madem tutmak elimdedir ayna

Sehla bakışından lersiz gözlerime hareler dökülür

Cem camına aşına ben çakır gözlerine ey tiryaki

Bozulunca büyüğü gözlerinin can bedenden dökülür

GÜL İLE BÜLBÜL

Yüzyıllardan beridir Őu koskoca dünyada
Bülbüle hiçbir zaman etmedi gül ihanet
Aksam olup uyurken tek başına dağlarda
Rüyasında etti hep bülbülüne ibadet

İlkbaharla birlikte dirildi yavaş yavaş
Sürgünlerini verip açtı yapraklarını
Susuzluktan gülleri kurudu da arkadaŐ
Sulatmadı kimseye kurak topraklarını

Bülbül yokken kapandı soluverdi anında
Sürdürmedi leke gül o tertemiz alnına
Őu uzun ve kederli dünyevi hayatında
Bülbülden başkasını kondurmadı dalına

En kötü gündü gülün gördüğü yaşamında
Ansızın gelmiş saka konmuştu yaprağına
Günlerce hep düşündü karar verdi sonunda
Artık o da yatmıŐtı bembeyaz yatağına

Kötü haber duyuldu aldı haberi bülbül
Feryat figan etti dedi neredeki gül
Gösterdiler mezarı geldi başına bülbül
Zaten uzun sürmedi artık bülbülde bir GÜL.

ERKAN BİLGİLİ

İKİ SONBAHAR MASALI

Duvarlar;

Buhurdanların iki sonbahar yaladığı duvarlar,

Pırlanta sancılarının gelinini aradığım,

Gözyaşlarını eleveren,

Avuçlarını önce toprağa sonra yıldızlara gösteren kadınların

Gizlendiği daracık duvarlar...

Mezara saplanır dururda eski ruhları,

Kör kibrit bakışlar savurur dünyaya.

Tebessümleri alabildiğine gizlenir menekşeye,

Noktalanmamış tarih kadar olabildiğine yorgundur ruhları.

Ey zavallı kadın!

Yaprağı kalkan,

Damarı hançer yıllara yenilmedikse, elvedaya bir daha

Elvedaya bir daha.

Sana benzeyenler,

Devam ediyor hayatın baharına, yazına,

Atışlarını düzenliyorlar nabzımın,

Hayata uyduruyorlar yokluğunu,

Bense ninnilerini ayıklıyorum annelerin,

Sensizliği dinletiyorum bebeklere bir daha

Bir daha.
Gözlerinde bu şehri yakmak için,
İklimlerin geçişinde bekliyorum.
Kilitleniyor sokaklar,
Gagasına ilmekler geçiyor boran kuşlarının.
Dinlemiyorum artık kara gözlü Hint sarkıcıları,
Uzaklardan uzaklara,
Uğruna yakılıyor mehtap.
Sana benzemek için bu şehrin evleri,
Tövbekar geceleri bekliyorlar bir daha
Bir daha.
Gönlümce resimler çizeceğim,
Senin saçlarına
Senin gözlerine ve deli çocuklara,
Ve Ey küçük evin küçük kızı;
Yüreğimdeki canavara
İki sonbahar masasını bir daha
Bir daha anlatacağım...

Mustafa Uğur ÖZDAL

İSTANBUL İÇİN ŞİİR VAKTİ

Ne zaman senin için şiir vakti gelse İstanbul,
Güzel olan ne varsa sana dair
Bir bir uyanmaya başlarmış uykusundan;
Ay ergenlik çağına girip akşamları
Yakamozuna bakıp dururmuş Adalar'da
Soluyunca mevsimler Çamlıca'da
Baharın mestane havasını ciğerlerine
Utanıp feragat edermiş mevsimlik hakkından
Şafaklar bekleyedursun şehirlerin koynunda
Ne ay ne dünya, güneş sende tutulurmus.
Ne zaman senin için şiir vakti gelse İstanbul
Bile bile yenilirmiş yıldızlar yerçekimine geceleri
İçindeki çocukluk isteğinden olsa gerek
Yüz-göz olurmuş dalgalarla serin sularında Boğaz'ın
Fatih'in kulakları çınlasın diye, Sultanahmet'te
Bilal Habeşilerin diline sürülürmüş ezanlar gizlice
Tufanlarda gezinmiş biçkin rüzgarlar Kadıköy'de
Bir çift sevdalının yürekleri karsısında
Meltem olup suya indirirmiş yelkenlerini
Ekmek peşinde koşan martılarsa Haydarpaşa'da
Nefislerini bir vapurun yamacında demirleyip

Beyaz bulutlar çizermiş gökyüzüne alabildiğine
Badem ağacı olmasa da Sarıyer'de ağaçlar
Öykünüp beyazlara çalarmış çiçeklerini durmadan
Ve ne zaman senin için şiir vakti gelse İstanbul,
Bütün şairler yüz­süz olurmuş
Onca güzelin gözlerine baka baka
Ceplerinde işlenmemiş betimlemeler saklarmış.
Simdi İstanbul için şiir vakti
Bağ­isla yüz­­süzlüğümü,kapat gözlerini
Bir parça yüreğin vuslata açılmış sergisidir bu.
Seni ben uzaklardan sevdim İstanbul
Adını söylemeye bile dilim dönmezken
Ben kalkıp sana tutuldum
Benimki de biraz çocukluk aslında farkındayım
Sevda bu işte, çocuk olmak da var deli olmak da
Bir güvercinden yardım istemek mesela
Alıp beni sana götürsün diye
Bir vapurun önünde diz çökmek ya da
Kıyısından bana bir filikalık yer ayırsın diye
Göcek yumusaklığında rüzgarlar eserken bir taraftan
Bir Yunanlıya yeniden düşman olmaksak hiç akıl karı değil
Sanma ki seni benden almak istediklerinden

Seni benim kadar özledikleri için İstanbul.
Seni ben uzaklardan sevdim İstanbul
Belki yürümedim kaldırımlarında İstiklal'in
Bir avuç su dökmedim belki
Yüzüme şadırvanlarında Sultanahmet'in
Ama duyar gibiydim yakarışlarını
Çayırıları seccade etmiş ellerin.
Görür gibiydim oynaşmalarını yıldızların
Geceleri Boğaz'ın serin sularında.
Ne var ki avutmadı beni,
Duyar gibiler yahut görür gibiler
Sen bana gelemezdin biliyorum
Gelmeyeceğini bile bile beklemek niye o zaman.
Ey benim Mevlana yürekli İstanbul'um!
Kim çaldıysa kapını buyur ettin içeri
Ve şimdi ben bayramlık bir elbisemle kapındayım
Etekleri mavilere bezenmiş tepelerine kucakla beni
Sana geldim İstanbul, sana geldim.

Nail Oruç

-NU-PELDA-

-I-

Yüreğimde ağır aksak bir sevdanın fotoğrafı
Aşkın notasız nağmeleri
Hüzünler büyütüyor gözlerim hüznler...
Sende görüdüğümünden yaşamadım ben
Bir veremlinin nefes alışıdır yaşamım,
Vaftiz olmuş bir çocuktur özlem,
Aşk bir hayatın yırtılışı...
Bak, gözlerimi sunuyorum bir şubat
Yorgunluğunda,
Al savur gözlerimi sav ve vur!..
Nicedir karabasanlarla uyanıyorum,
Erek çığlar düşürüyor yollara,
Saçlarıma hazan Nu-pelda haz-all..
Şiir yalnızlıklarda haykırıştır,
Vuslatta susuş...
Bu yüzden bir kırılış Nu-pelda
Kır-ıl-ış!..
Sokaklarda aşklara kıyıyorlar aş(k)lara
Sonra âşıklara,
Sevdaya yorgun ayaklara!

-II-

Fırtınalar dağıtadursun hislerimi,
Ben, kirlenmemiş bir aşkın ulağyım.
Beyaz güvercinler vurulur her dem
Her vuruş bir çoğalış ve demdir Nu-pelda
Kendimin dünyasına yabancıyım artık
Heyhat, ben de vurulmuş, savrulmuşum,
Sonra yanmışım,
Yanmışım ve yandıkça
Yak(ar)mışım
Nu-pelda
Şubatta kanayan yaram,
Aşka yenilmişliğin adı
Gül, senle oldum yaşamda,
Sen bencileyin olmasan da ölümde!..

-III-

Bir çınar dev-ri-lir
Bir kaktüs kendine kıyar
-ölüme gebe güzellik gibi-
Her aşk bir çiledir insana Nu-pelda

Duygular çürüdü vicdanlarda
Merhamet öksüz,
İnsanlık kayıp ilanlarında
Kızılderili mutluyken uyruksuz,
Betonlarda mutsuz kılındı uyruklu
Nu-pelda
Maviş çocuklar düşlüyorum,
Lepiska saçlı ve kıvırcık
Avuçlarında aydan bir oyuncak,
Güneşe yaslanmış.
Ama burada eldivensiz ölür çocuklar
Nu-pelda
Eldivensiz ve ecelsiz...

-IV-

Bak toprak beyaz libasını kuşanmış,
Sense kara gölgeler soyunmuş fırtınalar
Ekiyorsun vuslata,
Her aşk bitmeyi bekleyen bir bahaneye
Hasret diyorsun
Bir Anka uçuruyorum pencerene her
Sabah,
Kırık kalemler dönüyor donmuşçasına!..
Biliyorum anlamsız diyeceksin
Sözlerime,
Her şair aforoz edilmiş bir künyesizdir
Yaşamayan Nu-pelda

-V-

Bir sigara daha intiharı özler,
Bir gece daha yaşmaklığın çeker
Çakmak bakışlarında.
Nu-pelda
Yüreğimde ağır bir sevdanın yürüyüşü,
Aşkın dönülmez nağmeleri,
Bengisu özlüyor göz-ler-im,
Bukağılı yalnızlıklarda ben gibi Su
Nu-pelda!..
Sevin...
Bak su-su-yor ve uyuyor(um)
Gözlerinde...

NU-PELDA: YENİ YAPRAK VEREN

BEHCET KURT

SEVDA

Saçlarında şirin rüzgâr estirir

Yürekte uçurum açtıran sevda.

Sümbül yaylasından sebnem getirir

Hızır'da İlyas'ı inciten sevda.

Ateş denizinde gemiler yaktırır

Gül yaprağında sal yüzdüren sevda.

Çile pazarında ayna sattırır

Zülfüne hayalim astıran sevda.

Has bahçeyi ıssız çöle döndürür

Sabrı kervanına dolayan sevda.

Zaman kuyusuna vefa düşürür

Ak gömleği kana bulayan sevda.

Kaşlarında sivri hançer tutturur

Diri diri deri yüzdüren sevda.

Hüzün sarayında bina yıktırır

Ustayı çırağa küstüren sevda.

Aydın DOĞAN

TAŞ YÜREKLİM

Sen sus hep taş yüreklim,
Kara gözlüklü bir yas tut,en az kırk yıl
Hep metal çivilerle karıştır narin dişlerini
Kavga et hep, karanlık odalarla
Islanmazsın böylece, soğuk duşlarda
Zaten sularda kesik son zamanlarda
Gözlerinle büyüyen kara gözlüklerini yıkayamazsın da
Yağlı yağlı kalır kalıntıları camlarında
Beni hatırlatır sana, evdeki kötü kokular da,
Ve buzluştaki kavurmalar da!

Sen hep yas tut; taş yüreklim
Hep istasyonlarda bekle, kara trenleri
Hep kurgulasın kafan,sahte piramitleri
Henüz yiyemediğin tırnaklarınla kazı ismini,
Firavun adlarının arasına.
Yediğin tırnaklarını tükürmeyi de unutma,
Adını kazıdığın piramit duvarlarına.

Suçsuz yere; herseyi mahkum etmek mi
Senin adaletin!
Söyler misin bana; hangi günahdır,
Beni cehenneme salıverdiğin!
Söyle bana; hangi sokak lambası ışığı,
Kör etti; gözlerini adaletinin?

Hak hukuk diyorsun; taş yüreklim
Hangi kitapta yazar; ceza kanunu maddelerin.
Ayrılık;çok zor bir yol;söyleyemediğin,
Nerede hani; yol işaretlerin?
Yoksa idam hükmünü ceza kanununa geri mi getirdin?

Hani "ölüm ayırır ancak bizi "derdin,
Ne zaman gelecek söyler misin?
Levazımatçıdan ;ceset torbam
Ucuzluktan siparis verdiğin...

GÖKBEN SAFİYE SARSILMAZ

YANGIN YERİ

Bakışlarımı zamandan çekerek,
Dizelerimi çarmıha gerdim
Leyla'nın ahı, Zühre'nin figanı,
Aslı'nın hıçkırıkları vuruyor gönlümün kıyılarına.
Örselendi tüm umutlarım
Umutsuzluğun mayın tarlalarında.

Oysa ben,
Gözlerine bir dünya çizdim,
Yeşil gözlü çocukların
Bir orman serinliğinde oynadıkları,
Bütün ateşlerin suya dönüştüğü
Bir cehennemdir gözlerin.
Her bakışından bir Hazreti İbrahim düşer yüreğime
Ve her yeni yangın yerinden
Binlerce balık akar gözlerinin cehennemine,

Gülseren ÇAĞLAYAN

MEHLİKA'YA

Sesim ulaşmıyorsa, yoksa ayak izlerim,
Yetim karaltılarda kurtlar ulumuyorsa,
Yaptığım oyuncaklar, ufak tefek süslerim,
Tavan aralarında tozlanmaya mahkumsa,
Gözüm yumuk Mehlika, bir de özüm uyusa.

Sana melankolinin türbülansında geldim.
Ufuklar zifiriydi; dolunaysız Mehlika.
Sana çaresizliğin frekansında geldim.
İnan söylediğime; bu, yalansız Mehlika.
Sana kelebeklerin ölüm dansında geldim.

Hiç düşündün mü kolu, kanadı kırık beni?
Sen ölü bir serçeyi kokladın mı Mehlika?
Ben kokladım; bezgin bir hıçkırık tuttu beni.
Gözyaşını gözünden sakladın mı Mehlika?
Saklamadınsa eğer, düşünme artık beni.

Güneşin yüzü şimdi neden bu kadar asık?
İlkbaharda çimenler neden sarı Mehlika?
Artık turnalar bile uğramıyorlar, yazık!
Açılmıyor kuşların gagaları Mehlika.
Onlar da evlerine varamıyorlar, yazık !

Hani bir gün Mehlika, kapının tokmağına,
Dokunuvarecekken sana yakalanmıştım.
Belki bir iki cümle söyleyip kulağına,
Gidecektim Mehlika ama yapamamıştım.
Fısıltımı sarmıştım utangaç kundağıma.

Ben şarkı söylemeyi yokluğundan öğrendim.
Sesim çarparken sessiz soluksuz duvarlara.
Dipsiz bir kuyudaydım sensiz; yine direndim.
Çıglık çıglık sensizlik, bir renk ki ziftten kara.
Mehlika, esiğinde sessiz hıçkıran bendim.

Bir çaresi olmalı; Mehlika, bir çaresi...
Kuruyan dudağımın, tıkanan nefesimin.
Ve kalbine açılrsa kalbimin penceresi.
Düşüp gitsem peşinden bilmediğim mevsimin.
Mezarımda solmasa bu aşkın hikayesi.

Umutsuzluk örsünde artık incitme beni.
Sevincim, akasyanın titrek yapraklarında.
Bu kışta kıyamette bırakıp gitme beni.
Beni bırakıp gitme; ayaz sokaklarında.
N'olur, bu sevmediğim şehre terk etme beni.

Zaman seni kalbimden koparamaz Mehlika.
Umursamaz tavrına asla gücenmiyorum.
Var gücüyle geçse de burda saat, dakika,
Sana böyle yanmaktan ben vazgeçemiyorum.
Dur ve kirli yüzümü merhametinle yıka.

Dur Mehlika! Bitmedi daha diyeceklerim.
Cesaretimle geldim soğuk bakışlarına.
Dilimde sözlerim var, elimde çiçeklerim.
Bu yüzden dirençliyim itiş kakışlarına.
Yolunda mezar taşı olur gene beklerim.

Osman DURAK